

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 17

EL PERDÓ I LA RELACIÓ SANTA

1. Com dur les fantasies davant la veritat

¹ La traïció que el Fill de Déu creu haver comès solament va tenir lloc en somnis. Els seus "pecats" són imaginaris. Per això no necessita ser perdonat. El que sí necessita és ser despertat. Les fantasies canvien la realitat en la ment que vol que la realitat sigui diferent.

² El que és terrible és el teu desig de canviar la realitat, doncs tu creus que el teu desig s'ha complert. Quan empres el teu poder contra la realitat el distorsiones i el teu poder es torna irreal per a tu.

³ La teva manca de fe en l'absència de graus en els miracles —el poder que sana tot dolor— procedeix de voler conservar alguns aspectes de la realitat i reservar-los per a la fantasia.

⁴ Així, tractes una part de la veritat d'una manera, i l'altra part d'una altra manera. Fragmentar la realitat és destruir-la. El concepte de graus de dificultat demostra falta d'enteniment.

⁵ Quan dus la veritat davant la fantasia, estàs tractant que les il·lusions siguin reals i les vols conservar demostrant que creus en elles.

⁵ Dur les fantasies davant la veritat, en canvi, és permetre que la veritat te mostri que les il·lusions són irreal, la qual cosa permet alliberar-te d'elles. No mantinguis una sola idea exclosa de la veritat, doncs estaries fabricant diferents graus de realitat.

⁶ Procura estar disposat a entregar a l'Esperit Sant tot el que has amagat a la veritat i Ell te salvarà de la separació.

⁶ Quan t'alteres i perds la pau perquè un altre està tractant de resoldre els seus problemes amb fantasies, te negues el perdó a tu mateix per haver fet exactament el mateix. Al perdonar-lo restitueixes a la veritat allò que tots dos havíeu negat.

2. El món perdonat

¹ Veuràs amb alegria a qui has perdonat amb una gran bellesa i ells te brindaran una gran felicitat. Gràcies a aquesta visió podràs veure al Fill de Déu com el veu l'Esperit Sant. Ell va ser creat perquè tu l'apreguis a veure pel teu compte. ² Aquesta bellesa no és una fantasia. És el món real en el qual tot refulgeix sota el sol.

² En el món perdonat no hi ha res amagat, doncs tot ha sigut perdonat. El pont que uneix els dos móns és curt i fàcil de creuar i és la cosa més poderosa connectada a aquest món. Aquest pont te duu a través del temps a l'eternitat.

³ Aquesta passa és la més important del pla de l'Expiació. El món perdonat, amb tota la seva bellesa, és quelcom que s'aprèn a aconseguir. El que veus, tanmateix, és allò que vas inventar, però ara la benedicció del teu perdó descansa sobre això.

⁴ Quan la percepció errònia hagi sigut corregida res del que hagi après tindrà cap funció. Les estrelles desapareixeran i les fluctuacions i els matisos, així com les diferències i els contrastos que feien que la percepció fos possible, acabaran.

⁴ Un cop hagi aconseguit el món real i estiguis llest per rebre a Déu, Ell donarà immediatament la darrera passa.

⁵ El món real s'aconsegueix per mitjà del perdó complet del vell món, aquell que veus sense perdonar. L'Esperit Sant te revelarà les raons de per què el vas construir i llavors veuràs que és un món totalment mancat de raó.

⁶ El perdó transforma literalment la visió i te permet veure el món real enlairar-se sobre el caos i eliminar totes les il·lusions que havien distorsionat la teva percepció. Allà la fulla de la planta més insignificant es converteix en una meravella, símbol de la perfecció de Déu.

⁷ Des del món perdonat el Fill de Déu és enlairat fàcilment fins a la seva llar. I un cop en ella sabrà que sempre havia descansat allà en pau.

⁸ Les ganes de l'Esperit Sant que vegis el món real són tant intenses, com la Seva paciència. Uneix la Seva paciència a la teva impaciència i entra en el món del perdó.

3. Ombres del passat

¹ Perdonar és recordar només els pensaments amorosos que vas donar i rebre en el passat i oblidar tots els altres. Perdonar és una forma selectiva de recordar.

¹ Dins teu recordes el mal que te van fer en el passat. Penses que l'altre ha de ser culpable sense que això t'afecti a tu. I com que el teu ego te dona la raó, t'alties amb ell.

² Qualsevol cosa que te recordi els teus ressentiments del passat t'atreu i te sembla que és amor. Però així, les relacions que s'estableixen són dementes i venjatives. Són intents d'unió a través del cos que és pot considerar un mitjà de venjança.

³ Però a allò que es dona valor no és al cos de l'altre sinó a la unió en contra d'aquells cossos contra qui es cerca la venjança. ⁴ D'aquesta manera, l'atracció de la relació especial comença a disminuir ràpidament, doncs el seu propòsit no es pot aconseguir.

⁴ En aquesta unió la cosa "ideal" és que l'altre no "faci malbé" el somni, i quan manco

aporti a la relació “millor”. Així, aquesta unió pot arribar a excloure a l'altre.

5 Per això, l'Esperit Sant, per introduir la comunicació en aquestes relacions, proposa el perdó. Quan s'ha oblidat tot el passat, manco els pensaments amorosos, el passat transformat es torna com el present que s'estén i deixa d'estar en conflicte amb l'ara.

5 Per això, l'Expiació se centra en el passat que és la font de la separació i a on aquesta ha de ser desfeta, doncs ha de ser desfeta on aquesta separació fou concebuda.

6 L'ego vol “resoldre” els seus problemes allà on no foren concebuts i així no tenen solució. En canvi, l'Esperit Sant cerca i troba la font dels problemes allà on aquesta es troba, i allà mateix la desfà.

6 Permet que Ell descobreixi l'espira de la bellesa que està amagada en les teves relacions i te la reveli. La seva bellesa t'atraurà tant que ja n voldràs perdre-la de vista. Així permetràs que l'espira transformi la relació per veure-la més, i la desitjaràs més i més.

7 Deixa a l'Esperit Sant mantenir l'espira davant teu per a què doni llum en el teu camí i ho faràs amb gust, doncs el Fill de Déu és un. L'espira sempre estarà protegida i està connectada al Creador.

7 Quan entreguis el passat a l'Esperit Sant assegura't que et dones compte plenament del que has fet en el passat representi, i per què. 8 El passat es converteix en la justificació per establir una aliança amb l'ego contra el present. Doncs el present és perdó.

9 Està en les teves mans unir-te a la veritat o a la il·lusió. Però no oblidis que elegir a una és abandonar l'altra. Tot sistema de pensament o bé és vertader o fals.

10 Jesús ensenya que els teus germans no van ser creats perquè poguessis fer-te mal a través d'ells. Van ser creats per crear juntament amb tu. Aquesta és la veritat que Crist vol interposar entre el teu objectiu de bogeria i tu. No te separis d'Ell.

4. Els dos quadres

1 Déu va establir la Seva relació amb tu per fer-te feliç. Per tant, la funció de les teves relacions és “fer feliç”. Solament pots desitjar estendre felicitat. Això és tot.

2 En aquest món no es pot crear, però sí pots fer feliç. L'Esperit Sant no vol privar-te de les teves relacions especials, sinó transformar-les en santes d'acord amb la Voluntat de Déu.

3 Has mantingut relacions molt reals fins i tot en aquest món, però no les reconeixes perquè els seus substituïts han predominat sobre la veritat.

4 La relació especial va ser una resposta de l'ego a la creació de l'Esperit Sant. L'ego té por que anul·lis la separació i reconeguis la teva unió amb Déu Pare. I, de fet, segueixes relacionant-te amb Déu a través de l'Esperit Sant.

5 L'ego sempre està atent per si sorgeix alguna amenaça. I amb la teva ment inferior t'identifiques amb ell. Però no perceps que l'ego és bogeria. Per tant, la relació especial que és el seu principal sistema de defensa és demència.

6 Mentre vulguis conservar la relació especial no podràs abandonar els altres aspectes de l'ego.

7 Totes les defenses donen el que volen defensar. Les defenses brinden allò que defensen. Tota defensa funciona donant regals i els regals són sempre una miniatura –muntada en un marc d'or- del sistema de pensament que la defensa protegeix.

8,9 La relació especial t'ofereix el marc més important del sistema de defenses de l'ego. És un marc ple de fantasies d'amor i somnis de sacrifici i de vanagloria, però el marc no és el regal. El regal és el petit quadre i t'ofereix la mort.

10 La veritat en si mateixa no necessita defenses, però quan acceptes el regal de la mort l'amenaces amb la seva destrucció, i tu necessites ser defensat d'aquest regal perquè t'ataques a tu mateix, i Déu, al ser tu part d'Ell, ha de salvar-te ja que s'estima a Si Mateix.

11,14,15 L'instant sant és una miniatura del Cel i te ve del Cel. Es presenta en un quadre d'atemporalitat muntat en el marc del temps. El marc gairebé no es veu, però si mires bé el quadre veuràs l'eternitat amb tota la creació. Però no és un quadre, sinó la realitat.

16 La realitat de la teva relació amb Déu descansa en la relació que tenim entre uns i altres. L'instant sant refulgeix per igual sobre totes les relacions, perquè en ell totes elles són una. En l'instant sant només hi ha curació, ja completa i perfecta, doncs Déu està en ell.

5. La relació que ha sanat

1 La relació santa és l'expressió de l'instant sant en aquest món. L'instant sant s'ha d'expressar per poder-se recordar i mai no falla.

2 La relació santa s'aprèn i és un pas decisiu cap a la percepció recta. La relació santa és oposada a la relació especial. Quan s'ofereix la relació a l'Esperit Sant l'objectiu de la relació canvia de cop, s'oposa al que era abans. El començament és l'única fase difícil.

3 La ràpida intervenció de l'Esperit Sant fa que el Seu propòsit substitueixi al teu immediatament. I això, pot produir molta tensió. Moltes relacions es rompen en aquest punt, per cercar el vell objectiu en una altra relació.

4 Per posar fi al conflicte inicial la solució és canviar la relació al nou objectiu. 5 Canviar el propòsit gradualment no seria millor, doncs el contrast perdria definició i donaria temps a l'ego a interpretar a la seva manera cada passa i distorsionaria el procés.

6 En aquest difícil període has de tenir fe en el teu germà i no abandonis a l'Esperit Sant.

7 Ara L'ego t'aconsella que canviïs la relació per una altra i que no abandonis el seu objectiu. En canvi, l'Esperit Sant et recomana que tinguis fe encara que te sentis desorientat. La relació ha de tornar a néixer com una relació santa.

8 No donis la culpa al teu germà. Te pot semblar que vas perdut, però recorda el dolor que vas trobar en la relació no santa i no donis més vida al teu ego, el qual ja està molt debilitat.

9 No has perdut el rumb. El que sí has perdut és la *teva manera* d'aconseguir la salvació. Però això no és una pèrdua. El teu germà i tu heu començat de nou junts. Dóna-li la mà i camineu junts per un carrerany que us és familiar: duu a Déu.

10 Com a resposta a la teva decisió l'himne a la llibertat s'escolta per tota la Filiació. Déu Mateix ha beneït la teva relació. Uneix-te a la Seva benedicció i brinda-li la teva. I te salves.

11 Vau decidir de mutu acord convidar a l'Esperit Sant en la vostra relació. L'Esperit Sant no se fixa en els teus errors. Has estat agraït amb el teu germà? Passa tu també per alt els seus errors o el perdràs de vista.

12 L'experiència de l'instant sant s'oblida fàcilment. Però si dones les gràcies al teu germà aprecies l'instant sant i els seus resultats seran acceptats i compartits.

13 Atacar-lo no anul·la l'instant sant, però sí que anul·la el poder dels efectes. L'atac impedeix que te vegis a tu mateix i no pots reconèixer el que se t'ha donat i el que has rebut.

14 Ara us uneix un propòsit comú, però encara seguiu dividits en allò referent als mitjans. Però els mitjans s'adaptaran al propòsit degut a la força de l'objectiu.

6. Com fixar la meta

1 L'objectiu de l'Esperit Sant opera dintre d'un marc general, però Ell t'ajudarà a aplicar-lo de forma específica. Ara, doncs, aplica les seves directrius de forma separada. Més endavant ho podràs generalitzar perquè la seva aplicació és universal.

2 En qualsevol situació que no sàpigues què fer, primer considera això: **Què és el que vull que resulti d'aquesta situació? Quin propòsit té?** L'objectiu s'ha de definir al principi, ja que això és el que determinarà el resultat.

2 L'ego ho fa al revés. Atès que no sap què vol no pot definir objectius. Per a ell la situació determina el resultat que pot ser qualsevol cosa. I després ho jutja.

3 Marca't abans un objectiu constructiu i clarament definit i els medis s'harmonitzaran. Si no ho fas així semblarà que la situació ocorre a l'atzar.

4 Segons l'Esperit Sant la situació és un mitjà per aconseguir l'objectiu. Així passes per alt

allò que interfereix i te centres en aconseguir l'objectiu. ⁵ Un altre avantatge pràctic: si la situació s'empra en favor de la veritat el desenllaç serà la pau.

⁶ L'Esperit Sant veu la situació com un tot i tot aquell que estigui involucrat en la situació desenvoluparà el paper que li correspongui en la consecució de l'objectiu. L'ego per resoldre els conflictes –atès que té fe en la separació– els fragmenta i així no pot veure la situació com un tot.

⁷ Quan l'ego ha d'afrontar un aspecte difícil el duu a una altra banda per resoldre'l allà. Però al fragmentar la situació, l'ego entra en conflicte amb la unitat, el tot, i entela l'objectiu de la veritat. I d'aquesta manera no se pot experimentar pau.

7. La invocació de la fe

¹ Els substituïts de qualsevol aspecte d'una situació són els testimonis de la teva manca de fe. Traslladar el problema a un altre lloc és perpetuar-lo. Així és impossible de solucionar.

² La solució del problema resideix en el seu significat. Però si trasllades part del problema a un altre lloc es perd el seu significat. No hi ha cap problema que la fe no pugui resoldre. De fet, tots els teus problemes ja estan resolts, però tu t'has exclòs de la solució.

³ Una situació és una relació, ja que és una confluència de pensaments. Si es perceben problemes és perquè els pensaments estan en conflicte. Però si l'objectiu és la veritat això és impossible. Alguna idea relacionada amb el cos haurà interferit.

³ En una relació pensar en cossos indica manca de fe. La manca de fe es pot dur davant la veritat. Però usar la manca de fe contra la veritat sempre destruirà la fe. Si te falta fe, demana que se te restitueixi allà on la vas perdre.

⁴ Únicament el que tu no has donat és allò que pot mancar en qualsevol relació. La santedat només es pot veure per mitjà de la fe. La teva relació no era santa per la poca fe que tenies en el teu germà.

⁵ Si a una relació no la veus santa, és que te falta fe. No facis ús de la manca de fe, perquè et durà a l'ego. Deixa-la que se presenti i observa-la amb calma, però no facis ús d'ella.

⁶ Si poses en dubte que el teu germà pugui desenvolupar el seu paper és que has utilitzat la manca de fe contra d'ell. La teva fe ha d'acompanyar a la santedat en totes les situacions.

⁶ La realitat de l'objectiu inspirarà i obrarà els milacres necessaris per a la seva consecució. L'univers la servirà amb gust, tal com ella serveix a l'univers, però no interfereixis.

⁷ No pots comprendre la magnitud del poder que t'acompanya a l'haver establert en tu l'objectiu de l'Esperit Sant. I pots emprar aquesta força amb perfecta seguretat.

7 És una força tan gran que s'estén més enllà de les estrelles, però la teva insignificant manca de fe la pot neutralitzar si en el seu lloc prefereixes emprar la teva manca de fe.

8 Creus que La teva manca de fe procedeix del que el teu germà t'ha fet, però en realitat el culpes pel que tu li vas fer a ell. No tens fe en ell arran del que tu li vas fer en el passat.

8 La falta de fe no té causa, però la fe sí que en té. Aquesta Causa ara forma part de tota situació que comparteixi el Seu propòsit.

8 La llum de la veritat resplendeix des del centre de la situació, i influeix sobre tots aquells a qui el propòsit de la situació crida. No hi ha situació que no inclogui a la teva relació, a tots els seus aspectes i a totes les seves parts.

9 Si la fe que tens en el teu germà no t'acompanya en tota situació, seràs infidel a la teva pròpia relació. La teva fe exhortarà als altres que comparteixin el teu propòsit i veuràs els mitjans, que abans duen a les il·lusions, transformats en mitjans que duen a la veritat.

9 Quan l'Esperit Sant va canviar el propòsit de la teva relació, l'objectiu que va establir en ella es va estendre en totes les situacions en què et puguis trobar. I així va alliberar del passat totes les situacions que aquest havia buidat de significat.

8. Les condicions de la pau

1 L'instant sant és un exemple perfecte del significat del que hauria de ser tota relació i tota situació quan es veuen com un tot. L'Esperit Sant li dóna aquest mateix significat a totes les situacions.

1 En aquest instant la fe ha acceptat tots els aspectes de la situació, i la manca de fe no ha exclòs cap aspecte d'ella. És una situació de pau perfecta, atès que l'has deixada ser el que és.

2 L'Esperit Sant no te demana que tinguis fe, però sí que te demana que deixis que la veritat sigui com és. No intervinguis, no l'ataquis, no interrompis la seva arribada. Deixa que la veritat envolti cada situació i t'ofereixi pau.

3 No decideixis emprar la manca de fe i la fe convertirà cada situació en un instant sant. Respondre a la veritat amb fe no genera cap tensió, però la tensió és enorme i molt greu quan li negues la fe a la veritat.

4 La negació de la veritat t'ha ocasionat depressió, malaltia, dolor, fosca, imaginacions de terror, fantasies de por i somnis infernals

.5 Quan vas acceptar la veritat com a objectiu de la teva relació, te vas convertir en un donador de pau. Dóna tal com has rebut. I demostra que t'has enlairat per damunt de qualsevol situació que pogués retenir-te, doncs vas contestar a la Seva crida.